

maal bleve kastede ind i Fællesudvalgets Forhandlinger, forekom de mig at være for lidt udarbejdede og ingenlunde tilstrækkelig overvejede, jeg kunde derfor ikke andet end betragte dem kun som Led i en Forstaaelse, som den Gang ikke naaedes, og som jo ikke ligger for nu. Hertil kommer, at den højterede Regering har udtalt, at det er dens Aegt at tage disse Spørgsmaal op i Sommerens Løb til grundig Overvejelse, og at vi altsaa kunne vente Forslag derom i den snart forestaaende næste Samling. Naar saa dertil endelig maa føjes, at den højterede Landbrugsminister har udtalt, at med Hensyn til den Form, hvori Forslagene kom frem for Fællesudvalget, havde han alvorlig Tvivl, om det var den rette Vej, man var inde paa, vilde jeg finde det ganske urimeligt, om man nu vilde vedtage dem i den løse Form, hvori de vare foreslaede.

Med Hensyn til Finanslovens andre Bevillinger er der kun enkelte, hvortil jeg kunde ønske at knytte et Par Bemærkninger. Jeg kan meget godt forstaa, at Regeringen har lagt særlig Vægt paa ud over Enighedsposterne at faa de to Poster paa Krigsministeriets Budget, nemlig de 800 Kr. til en Departementschef og de henimod 3,000 Kr. til Militærarbejderne. Det er jo klart, at man ikke kan forlange, at en Mand skal have Medgang i sine Indtægter, fordi han maa overtage en Stilling, som giver mere Arbejde og større Ansvar, og man kan heller ikke ønske, at Administrationen derfor skal være hindret i til en saa ansvarssfuld Post som den her omhandlede at kunne anvende den Mand, som den anser for bedst skikket dertil. Ligesaa er det med Hensyn til Bevillingen til Militærarbejderne givet, forekommer det mig, at ingen har kunnet ønske, at den knebent tilnaaalte Ovelsestid for vore Feltsołdater skulde benyttes til Markfortjeneste ved Skydeøvelserne. Ikke heller kan man ønske, at denne Tjeneste stadig skal udøves af ny og til Dels uvøvede Kræfter og med den deraf følgende aldeles unødvendige Risiko. Naar man tilmed ved, at det er ved en Inkurie, at dette Forhold eksisterer, at Udredelsen af disse Beløb ikke er en ligefrem Følge af Hærloven, har der for mig været noget urimeligt i, at man haade i Fjor og i Aar har nægtet begge disse Smaabevillinger, og jeg har heller ikke kunnet forstaa, om man nu vilde nægte dem lige saa lidt som, at man opstiller Kontrakt for at bevilge dem. Imidlertid gør man jo dette, og det er af den Grund, jeg bestemt vil tilraade at slutte sig ogsaa om Bevillingen paa 2,000 Kr. til Bernerbureauet. Da denne Sag sidst var til Behandling herne, udtalte jeg mig mod

denne Bevilling, og jeg maa sige, at dens Hensigtsmæssighed ikke forekommer mig større nu end den Gang. Men allerede den Gang tillod jeg mig at hævde, at ligesom jeg selv, hvis det kunde antages at staffe Forstaaelse om Finansloven, utvivlsomt gerne gik med til denne Bevilling, saaledes nærede jeg heller ingen Tvivl om, at Landstinget gerne vilde gaa med til den, hvis der derved kunde staffles Forstaaelse om Finansloven. Vi vide jo imidlertid alle godt, at det ikke var paa denne Post, at Forstaaelsen glippede, og jeg føjede allerede den Gang til, at medens det ikke lykkedes den Gang, kunde disse 2,000 Kr. til Bernerbureauet maaste en anden Gang staffe Forstaaelse til Veje om en Finanslov. Det er det, der allerede nu foreligger, og det er for mig Grunden til at foreslaa, at man nu vedtager Bevillingen. Det er ikke, fordi jeg tror, at vi derved ville yde noget virkelig Bidrag til at støtte Verdensfreden, men fordi jeg tror, at vi derved ville bidrage til at faa en højst utilfredsstillende men dog en fredelig Udgang paa den langsommelige og beklagelige Finanslovbehandling i Aar. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale at stemme for de foreslaede Ændringer.

M. Klausen: Paa § 22 har jeg til-
ladt mig at stille nogle Ændringsforslag vedrørende nogle mindre Poster paa denne Paragraf. Jeg skal ikke her anvende nogen lang Motivering for disse Ændringsforslag; de ere jo blevne omtalte mange Gange i dette Ting, og jeg kan i et og alt slutte mig til den Motivering, det ærede Medlem for Ringløbing (S. C. Christensen) har givet for at stemme mod disse Ændringsforslag. Denne Motivering har været overbevisende for mig, og jeg maa meget beklage, at det nu ser ud, som om Flertallet i dette Ting vil gaa med til Bevillinger, som det tidligere bestemt har fraraadet at stemme for. Det gaar med Militarismen som med Ukrudtet, at naar man ikke tager sig i Vare for det, vokser det en over Hovedet og kvæler alt andet godt. Derfor maa man ikke blive led af, hver Gang disse Forslag om ny militære Bevillinger komme frem, at være paa sin Post og laa dem ned med det samme. Der er sagt om disse Forslag: Lad os dog en Gang blive dem kvit. Nej, paa den Maade mener jeg ikke, vi skulle blive dem kvit. Der var ogsaa en anden Maade at blive dem kvit paa; nemlig at man radikalt rykkede dem op med Rode, saa at de ikke kunde komme igen mere. Bevillingen til Departementschefen forekommer mig at være et ganske urimeligt Tillæg. Han har mod-